

[Forsvarsministeren]

det udenrigspolitiske nævn har et velegnet forum for information om og drøftelse af væsentlige sikkerhedspolitiske emner, som behandles på møder i NATO. Det udenrigspolitiske nævn, hvis kompetence som bekendt er fastlagt i grundloven, imødekommer de naturlige krav, folketinget har med hensyn til indseende i og rådgivning om regeringens beslutninger af større udenrigspolitisk rækkevidde, og nævnet er tillige et velegnet forum til drøftelse af andre sager, der har betydning for landets udenrigspolitik, på helt fortrolig basis.

Vi ser dette som et naturligt modstykke til den kompetence, der i henhold til grundloven tilkommer en regering i mellemfolkelige forhold. Det er stadig min opfattelse, at både denne regering og den tidligere regering har inddraget nævnet i sager vedrørende NATO på en måde, som fuldt ud svarer til hensigten med nævnet. Der eksisterer således de nødvendige instrumenter til parlamentarisk indseende med en regerings dispositioner på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område.

Regeringen finder således, at dens parlamentariske kontrol med NATO-samarbejdet kan ske og sker på fuldt forsvarlig måde gennem det udenrigspolitiske nævn og gennem det øvrige arbejde i folketinget. Regeringen finder derfor ikke, at der er behov for også at inddrage folketingets forsvarsudvalg i behandlingen af sikkerhedspolitiske emner, der skal drøftes på NATO-møder, og kan derfor fortsat ikke støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Lad mig tilføje, som jeg også gjorde det under debatten 1. marts 1985, at regeringen i øvrigt er tilhænger af den størst mulige åbenhed omkring sikkerhedspolitiske spørgsmål og fortsat vil være opmærksom på de muligheder, der er for en sådan åbenhed. Behovet for størst mulig åbenhed om forsvars- og sikkerhedspolitiske spørgsmål understreges naturligvis af, at disse emner indtager en langt mere central placering, også i den offentlige debat, nu end for blot nogle få år siden.

Joanna Rønn (S):

Som nævnt i beslutningsforslaget er der tale om en fremsættelse for tredje gang.

Socialdemokratiet er enig i, at vi i princippet må have den størst mulige åbenhed og den bedst mulige parlamentariske kontrol

med beslutninger i forbindelse med vores deltagelse i NATO-samarbejdet. Vi mener, at udenrigspolitisk nævn er det rette organ til drøftelse af fortrolige forhold omkring NATO. Det er endvidere vores opfattelse, at enhver regering har pligt til at lægge så vidtgående sager frem for nævnet, som der peges på i dette forslag.

Vi vil naturligvis med interesse følge udvalgsarbejdet for at se, om der gennem spørgsmål og besvarelser kan skabes et klarere overblik over regeringens måde at tackle disse problemer på. Men vi kan ikke give tilsagn om at medvirke til forslaget gennemførelse.

Houe (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke, nøjagtig som i foråret 1984 og i foråret 1985, medvirke til fremme af forslaget. De tanker og ideer, der ligger i det, mener vi er forkerte. Et lands forsvar og dets allianceforhold og de sikkerhedspolitiske spørgsmål i det hele taget er af så vital betydning for samfundet, at de må behandles med den største diskretion.

Vi har desværre set eksempler i de seneste år på, at ting, der har været belagt med fortrolighed, er sivet til pressen eller direkte er overgivet til offentligheden. Noget sådant ville, hvis det drejede sig om vore allianceforhold, være aldeles utilfredsstillende og kunne bringe forsvarets personel og hele landets befolkning i en meget usikker situation.

Vi mener fortsat, at det udenrigspolitiske nævn er det forum, hvor disse ting skal drøftes, og her kan de og bliver de drøftet. Jeg kan derfor ikke nøjagtig som sidst sige andet, end at det konservative folkeparti ikke kan tilslutte sig forslaget. Vi må afvise det.

Endelig skal jeg, da venstres ordfører, hr. Ivar Hansen, desværre ikke kan være til stede i salen, også afvise forslaget på partiet venstres vegne.

Thoft (SF):

Jeg kan ikke lade være med at starte med en replik til hr. Houe. Problemet i forsvarsudvalget er, at vi aldrig nogen sinde har modtaget noget som helst klassificeret eller fortroligt papir, så hvorledes det fra forsvarsudvalget skulle være lækket ud til pressen, har jeg svært ved at forestille mig. Den første